

altsaa er det ikke nogen forfatningsmæssig Maade, hvorpaa denne Forfatning er bleven forandret.

Formanden: Forsaavidt det erode Medlem sigter til Forfatningen af 18. Novbr. 1863, er det jo bekjendt, at der er steet Forandring i den ved gylldigt gældende Lov.

Escherning: Men ikke, — saaledes som det er sagt her af et andet Medlem (Berg), hvad jeg billiger, — i den Henseende, at Lovens af 23. December 1864 kan have givet Forfatningen af 18. November 1863 nogen Gyldighed, som den ikke havde i Forveien.

Formanden: Det er noget ganske Andet end, at der ikke er steet Forandringer deri.

Escherning: Havde den altsaa ikke nogen Gyldighed i Forveien til at behandle Kongerigets Anliggender, naar Kongeriget var alene, til den heller ikke ved Lovens af 23. December nogen Gyldighed, som den ikke havde i Forveien.

Formanden: Men Gyldigheden havde den.

Escherning: Jeg bliver staaende paa det Tvivlende, indtil jeg kommer til det Positive.

Formanden: Denne Tvivl er det ikke tilladeligt at komme med, ligeoverfor en gylldig gældende Forfatning.

Escherning: Jeg haaber, at det erode Formand, giver mig Tilladelse til at oplæse følgende Aftistykker.

Formanden: Jeg skal bemærke ligeoverfor det erode Medlem, at han vist vil erindre, at efter Forretningsordenen maa man ikke oplæse, Trykt eller Skrevet heri i Thinget; det kan naturligvis ikke undgaaes, at Medlemmer undertiden kunne ønske at citere en eller anden Udtalelse, for at benytte den som et Bevismiddel, men det maa skee med en vis Moderation.

Escherning: Ja, den erode Formand vil ikke vinde Noget ved at forbyde det, da vi saa ville komme i Forlegenhed og Strid om, hvad jeg udtaler. Jeg kan gjerne give denne Fremstilling uden disse Papirer, men jeg er vis paa, at man da vil sige, at det ikke forholder sig rigtigt, og jeg bliver saa dog nødt til at recurrere til Papirerne.

Formanden: Jeg kan ikke tvivle om, at det erode Medlem nok har den fornødne Tact med Hensyn til, hvorvidt han kan oplæse sine Aftistykker og jeg haaber, at det erode Medlem ikke vil undlade at vise den.

Escherning: Ordføreren siger altsaa: „Det er derfor, at en saadan Forudsætning er udtalt, og jeg maa med Hensyn til, hvad den høikærede Kultusminister i dette Øieblik har anført“ . . . (Høje: Hør!) Ja, jeg har nok allerede læst dette, og jeg skal nu see, om jeg kan fortsætte uden at gjentage det Hele — og at det navnlig er antydet derved, at det er efter selve Forfatningens egen Forudsætning muligt, at Holsteen i højere eller mindre Grad vil kunne komme til at udtræde af den nøiere Forbindelse med de øvrige Randsdele efterhaanden, som mulgvis det thjste Forbund eller Thyffland i det Hele under den ene eller den anden Form kunde udvikle sig paa en Maade, der gav Holsteen Ret til at deeltage i dets Udvikling og derved løsne sig fra Danmarks. Det forekommer mig nu, at Thyffland har løst, ikke blot Holsteen, men ogsaa Slesvig fra Danmark, og at altsaa de Betingelser, som man dengang har tænkt sig for at Fællesforfatningen kunde være i Kraft og Virksomhed have ophørt at være til metop ved den Magts Mellemkomst, ved hvem man har ventet det. Dette er en Forudsætning, som dog i ikke ringe Grad nu maa komme Rigsdagen til gode.

Om den samme Sag udtalte et Medlem — thi jeg bør ogsaa nævne, hvad der er sagt derimod — sig saaledes. (Høje: Na, lad os nu være frie!) Derfor det erode Medlem vil have lidt Taalmodighed. (Høje: Nei!) Ja, saa bliv ved at tale; jeg kan godt taale det. Altsaa dette Medlem udtalte sig saaledes: „Jeg skal ibetmindste